

mange Sider vil sige derom. Hvis man gennemfører dette Forslag paa alle Stadier, og det ophøies til Lov, er det sikkert, at vi befinde os paa en fast Jordbund; vi risikere da ikke for en uvis Fremtid at blive kastebe ud i et Virvar, hvoraf det ikke vil være muligt at komme ud uden gennem voldsomme Kampe. Det er navnlig denne Hovedbetragtning, der tør gjøre ærede Medlemmer mindre utilbøielige til at see paa dette Forslag med venlige Øine, og det forekommer mig, at der ved at lade Forslaget gaae til 2den Behandling, ved at faae det undersøgt af sagkyndige Mænd og ved overhovedet at undergive det den behørigte Prøvelse, i alt Fald ikke skeer nogen Skade. Man kan da senere beslutte sig til, hvad man vil gjøre. Jeg vil derfor, ligesom jeg selv stemmer for Sagens Overgang til 2den Behandling, opfordre dem af mine Venner, der i denne Sag dele Ansættelse med mig, til at gjøre det Samme.

Conseilspræsidenten: Jeg skal med Hensyn til den af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Kreds (Suel) til mig rettede Forespørgsel bemærke, at min Opfattelse af det Legale i Alt differerer fra hans, og jeg troer allerede ved min første Udtalelse tydeligt at have udtalt, at den af Ministeriet betraadte Wei var, efter vor Overbeviisning, den eneste legale; men derom kunne jo Meningerne være deelte.

Suel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Suel: Det gjør mig ondt, at den høit-ærede Conseilspræsident har villet udtale en saa almindelig Sætning, at Alt, hvad jeg anseer for legalt, anseer han for illegalt.

Conseilspræsidenten: Dette har jeg ikke udtalt.

Krabbe: Det Væsentligste af, hvad der er anført imod Forslaget af de to ærede Tale-ere, der have taget til Orde imod det, er allerede blevet saa træffende imøbegaaet af det

ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Kreds (Suel), at jeg kan fatte mig med saameget større Korthed. Der er dog nogle enkelte Bemærkninger, som jeg maa give Svar paa. Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Kreds (F. Mourier-Petersen) har forundret sig over den abnorme Tilstand, som vilde komme tilsteede, hvis de i Forslaget nævnte Anliggender gik over til Rigsdagen. Han har navnlig fundet det meget forunderligt, at Myndigheden til at anlægge Rigsretssøgmaal ikke ogsaa er foreslaaet overført til Rigsdagen. Men det ærede Medlem har aldeles overseet, hvad der har været Hensigten med Optagelsen af de Anliggender, der findes opførte i Forslaget; Hensigten har været at overføre alle de Anliggender, der angaae Bevillingsmyndigheden, og da nu Rigsretssøgmaal ikke har det Mindste at bestille med den, var der ikke nogen Anledning til at medtage dette Punkt. Dertil kommer, at Rigsretstitalc for Rigsraadets Vedkommende selvfølgelig ikke kan angaae andre Anliggender end dem, som Rigsraadet beholder tilbage. — Det nævnte ærede Medlem og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Kreds (A. Sjørgensen) have talt imod Forslaget, fordi de troe, at det vil indvirke paa Forfatningsagen, fordi de troe, at de Arbeider, der ere gjorte i den nærmest foranliggende Tid, ved Forslagets Fremme vilde blive spildte; men de Herrer gaae netop her ud fra en Opfattelse, som jeg ikke gaaer og ikke vil gaae ud fra, og som jeg fordommer, nemlig, at man af Hensyn til at faae et bestemt Resultat til den ene eller den anden Side i Forfatningsagen, vil modsætte sig, at Bevillingsmyndigheden hurtig bliver ordnet; thi naar Alt kommer til Alt, reducerer det ærede førstnævnte Medlems hele Raisonnement sig dertil: Jeg vil af Frygt for, at Forfatningen ikke snarest mulig bliver endelig vedtagen i den Stikkelse, hvori den nu foreligger, ikke gaae ind paa at lade disse Sager nu gaae over til Rigsdagen; men det er netop dette, som man kan kalde et Parti-hensyn, og som jeg troer, det er urigtigt at indblande her. — Naar det ærede Medlem troer, at Rigsraadet bliver staaende tilbage som et Spøgelse med nogle saa Anliggender og nogle Diæter, saa staaer det jo, hvad Diæ-